

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **H/3355.**

Benyújtás dátuma: **2018-11-06 15:07**

Parlex azonosító: **1MKZ1IQW0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Határozati javaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt (KDNP), Németh Szilárd István (Fidesz)**

Határozati javaslat címe: **A 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánításáról**

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 28. §-ának (4) bekezdése alapján „**a 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánításáról**” címmel a mellékelt határozati javaslatot kívánom benyújtani.

...../2018. (.....) OGY határozat

a 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánításáról

1. Az Országgyűlés – tisztelettel adózva a Rákóczi-szabadságharc emléke előtt – II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelemmé történő megválasztásának 315. évfordulója alkalmából a 2019-es esztendőt II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánítja.
2. Az Országgyűlés támogatja és szorgalmazza mind az anyaországban, mind a határon túl élő magyarság és a diaszpóra magyarsága körében olyan rendezvények, megemlékezések szervezését, valamint oktatási anyagok készítését, amelyek méltó emléket állítanak II. Rákóczi Ferenc fejedelemnek és szabadságküzdelmének.
3. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy az 1-2. pontban foglaltak figyelembevételével állapítsa meg a II. Rákóczi Ferenc-emlékévhöz kapcsolódó egyes feladatokat, és azok megvalósítása érdekében tegye meg a szükséges intézkedéseket.
4. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

A magyar nemzet legfontosabb jellemvonásai közé tartozik a szabadság szeretete és a függetlenség iránti vágy. Magyarország egyik legjelentősebb szabadságharca a II. Rákóczi Ferenc által vezetett küzdelem, amely 1703-tól 1711-ig tartott. A magyar nép három nagy szabadságharca közül a leghosszabb ünneplésére nem került sor eddig, hiszen a II. világháborút követően a megemlékezések elmaradtak, és a rendszerváltást követően sem történt változás ebben a sajnálatos folyamatban. Ennek az eseménynek és szellemiségnek kíván emléket állítani az Emberi Méltóság Tanácsa kezdeményezésére az Országgyűlés.

A magyar nemzet elnyomatását tovább tűrni nem tudó II. Rákóczi Ferenc Bercsényi Miklós gróffal együtt 1703-ban kiadta a brezáni kiáltványt, melyben harcba hívott minden „nemest és nemtelent”, aki a Habsburg iga alól fel kívánt szabadulni. A fejedelem máig ható nagyságát jelzi, hogy e kiáltványban a fegyveres fellépés mellett arra intett mindenkit, hogy vallástól függetlenül senki ne háborgasson egyházi személyt, templomot, ne prédáljon, falut, várost ne égessen, a harc az ellenségre szorítkozzon! Rákóczi seregeinek zászlajára a „Cum Deo pro patria et libertate” („Istennel a hazáért és a szabadságért”) feliratot tűzte.

Példaként állhat előttünk, hogy a kezdetben maroknyi, alig 200 fős szedett-vedett kuruc sereggel elindulva, a vetési pátenssel a nemesség és a jobbágyság között húzódó, addig kibékíthetetlennek tűnő érdekellentétet feloldva, sosem látott egységet teremtett a szabadságáért küzdő hazafiak között, és 70 000 fősre duzzadt seregével jelentős katonai sikereket ért el.

A Rákóczi Ferenc-emlékév nem pusztán egy hazája szabadságáért küzdő nemesnek állít emléket. Rákóczi szimbóluma annak a szellemiségnek, amely képes egy magasabb célnak, ügynek alárendelni az életet, képes áldozatot hozni, képes összefogni. A nemesség és jobbágyság összekovácsolásával pedig olyan társadalmi előrelépés alapjait rakta le, amely még száz évig példa nélküli volt Európában. A forradalom elbukott, 1711-ben letették a fegyvert, majd a szatmári békével lezárták a szabadságharcot. Azonban Rákóczi harca nem volt hiábavaló, hiszen a béke eredményeként nem tudták teljesen beolvasztani hazánkat a Habsburg birodalomba, elismerték a vallásszabadságot, és visszaállították az alkotmányt, a harcokban résztvevők pedig amnesztiát kaptak. II. Rákóczi Ferenc emigrációba kényszerült, de nemzeti hőssé vált, emlékét ma is az ország minden településén és az elszakított részeken is terek és utcanevek őrzik. Emellett Rákóczi szellemi, lelki öröksége is győzni tudott, hiszen ebből merítették erőt 1848 hősei, 1956 forradalmárai, és emlékének méltó ápolásán keresztül ma élő fiataljaink is. Az ilyen emlékévek és emléknapok tehát erősítik a hazaszeretetet és a nemzeti önbecsülést.